

Příslušnost, jednou vzniklá, zůstává nezměněna, i když válečný poškozenec změni později bydliště v tuzemsku; přestěhuje-li se však trvale do ciziny, což lze snadno zjistiti, poněvadž musí před odchodem do ciziny žádati o povolení k přesídlení do ciziny (§ 31, tit. zákona o požitcích vál. poškozenců) stává se ve smyslu zdejšího výnosu ze dne 23. června 1920, č. j. 6485/B příslušným zemský úřad v Praze, jemuž je předati všechny spisy. Zemský úřad v Praze zařídí pak případnou další výplatu důchodu do ciziny.

V případě, že bylo u některého vál. poškozence započato s péčí charitativní dříve než byla určena příslušnost okolnostmi svrchu uvedenými (sociálně-lékařskou prohlídkou neb přihláškou o důchod), je předati všechny spisy této charitativní činnosti se týkající zemskému úřadu příslušnému dle hořejších směrnic.

V pochybných případech (nelze-li stanoviti bydliště na př. u osob bez trvalého zaměstnání v určitém místě) budiž příslušným ten zemský úřad, který vydal výměr o důchodu (případně zemský úřad, v jehož územním obvodu vykonána sociálně-lékařská prohlídka neb u kterého podána přihláška o důchod).

II. Českoslovenští vál. poškozenec bydlící v cizině.

Pro veškerou péči je příslušným zemský úřad v Praze dle zdejšího výnosu ze dne 23. června 1920, č. j. 6485/B, jenž zůstane příslušným, i když válečný poškozenec změni bydliště v cizině neb přestěhuje-li se do tuzemska.

Hořejší směrnice vycházejí z hlediska, že je v zájmu účelného provádění péče o válečné poškozence, aby byla veškerá péče soustředěna pokud možno u jednoho zemského úřadu, i když válečný poškozenec později změni bydliště tak, aby všechny spisy jak pro péči zákonnou, tak charitativní byly v rukách jednoho zemského úřadu, aby se předešlo obtížnému předávání spisů při každé změně bydliště vál. poškozence.

Každý zemský úřad je vždycky oprávněn požádati se přímo pomoci kterékoliv okresní úřadovny pro péči o válečné poškozence, podřízené jinému zemskému úřadu.

Péče bytová.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 22. prosince 1920, č. 656, kterým se prodlužuje zmocnění obcí a společných bytových úřadů ku provádění zákona ze dne 30. října 1919, čís. 592 Sb. z. a n.

Podle zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1. Obce a společné bytové úřady, které podle §§ 1 a 33 zákona ze dne 30. října 1919, čís. 592 Sb. z. a n., o zabírání bytů obcemi, byly do 31. prosince 1920 zmocněny, aby provedly opatření podle tohoto zákona, mohou v provádění těchto opatření pokračovati až do vydání nového zákona o zabírání bytů obcemi, nejdéle do 30. dubna 1921.

§ 2. Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1921.

§ 3. Ministru sociální péče se ukládá, aby toto nařízení provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Sb. z. a n. z 30. prosince 1920, část CXL.)